

Sagen sættes til Forhandling.

**Bomholt:** Den 2. September 1939 gennemførte vi Loven om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten, denne Lov, der fortrinsvis indeholder Bestemmelser om Fragtnævnet, dets Arbejde og Myndighedsomraade. Nu foreslaas denne under de gældende Forhold nødvendige Lovgivnings Gyldighedstid forlænget indtil Udgangen af Oktober Maaned 1940, og der vil formentlig ikke kunne fremføres væsentlige Indvendinger imod en saadan Forlængelse. Det er endnu for tidligt at skrive Fragtnævnets Historie, og der kan vel heller ikke paa nærværende Tidspunkt afgives nogen egentlig Beretning. Jeg ved ikke, om man ønsker Udvalg nedsat; hvis det ønskes, er der ikke noget til Hinder derfor, og saa vil man jo i Udvalget kunne udveksle Spørgsmaal og Svar.

Fragtnævnet har meget betydningsfulde Opgaver. Det skal tilvejebringe Tonnage bedst muligt og billigst muligt, og det er bemyndiget til at kræve de fornødne Oplysninger mundtligt eller skriftligt. Nu føjes der til i § 2, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan kræve Oplysninger forelagt vedrørende Fragtraterne. Det er en Paragraf, der ikke udspringer af fortidige Konflikter, men som maa siges at være velbegrundet. Det er en Kendsgerning, at netop Skibsfarten og Skibsfragterne spiller en overordentlig Rolle for vor nationale Økonomi, og jeg kan tilføje, at Fragtnævnets Redere arbejder under et uhyre Ansvar over for Nationen, set med Rigsdagens Øjne. Nu er det rimeligt, at Ministeriet faar Lejlighed til at faa paalidelige Oplysninger om Fragtraterne, alle fornødne Oplysninger saavel fra offentlige Myndigheder som fra private. Jeg finder denne lille Tilføjelse til Loven vel motiveret og skal dermed anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Rigsdagen.

**Duborg:** Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse ud fra de samme Betragtninger, som gjorde, at vi medvirkede til Gennemførelsen af den nu gældende Lov. Heller ikke den foreslaaede nye Paragraf har vi noget principielt at indvende imod.

Jeg vil mene det rigtigt, at der nedsættes et Udvalg, for at vi kan faa de Oplysninger, som vi i Grunden havde Brug for allerede her, men som altsaa ikke foreligger.

**Boeck-Hansen:** Det er utvivlsomt rigtigt, at Loven af 2. September om Fragt-

nævnet har virket tilfredsstillende, og Tillægget af 23. September har vel ogsaa været godt. Dog tør jeg nok sige, at der er sket en enkelt Udnævnelse, som maaske har forarsaget eller dog været en Kim til de Brændselsvanskeligheder, vi nu er i, og derfor kan det godt være, at man ikke skulde have haft den Tilføjelse — saa havde Brændselsituationen maaske ikke været slet saa vanskelig, som den blev.

Naar den højtærede Minister er tilfreds med Fragtnævnet og det Arbejde, det har udført med den Lovhjemmel, der er, forekommer det mig underligt, at man vil udvide Bemyndigelsen. Der ligger en ikke ringe Udvidelse af Bemyndigelsen i denne nye Paragraf 2. Jeg kan ikke se andet, end at det er en Udvidelse, som man ikke har Grund til at hæfte paa Loven. Den højtærede Handelsminister sagde under Fremsettelsen, at saglig Kritik var velkommen, den var altid paa sin Plads, men Kritik af andre Grunde var nærmest af det onde.

Nu ved jeg ikke, hvad disse andre Grunde skulde være. Den højtærede Handelsminister tænker vel sagtens paa politiske Grunde, men jeg maa sige, at jeg synes ikke, at politiske Grunde er noget slemt. Jeg synes heller ikke, der er noget at sige til, at i et parlamentarisk styret Land er Handelsministeren netop blevet Minister af politiske Grunde. Men saa maa man ogsaa have Lov til at se visse Ting under en politisk Synsvinkel, og jeg synes, at naar man nu vil udvide Bemyndigelsen, saa maa man ogsaa se paa, om den ikke har en vis politisk Baggrund. Det kunde jo godt tænkes, for hvis der skal være Tale om en Udvidelse af Bemyndigelsen, synes jeg, det skulde være en Udvidelse af *Fragtnævnets* Bemyndigelse, ikke af Ministerens, at Fragtnævnet skulde have Lov til at kræve Oplysninger. Det kunde jeg bedre forstaa. Jeg forstaaer derimod ikke rigtig, at der staar i § 2: „Til Bedømmelse af Fragtforhold, herunder Fragtrater m. v.“. Hvad er det for noget: „m. v.“? Det er noget underligt noget at skrive i en Lov, for man lovfæster ikke rigtig noget ved at skrive „m. v.“. Jeg synes, at de to Bogstaver skulde stryges og muligvis erstattes med, hvad man vil have; dette „m. v.“ synes jeg er lidt for rundhaandet, og der er da vist heller ingen Grund til, at det skal være der.

Dernæst vil jeg gerne, at man i dette Udvalg, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet venligst har erklæret at han ikke vilde have noget imod, og som jeg derfor haaber vi faar Lov til at faa, kan debattere dette Spørgsmaal „m. v.“ og